

## Cezayir'deki Yönetimin Düşmanlarla Normalizasyona Koşması, Hilâfet Devleti'nin Kurulmasını Engellemeyecektir

Bugünlerde bakanların dikkatini çeken ve Cezayir'deki genel işleri gözlemleyenleri sarsan olay, hiç şüphesiz açık bir şekilde "eski" sömürgeciliğin kucağına düşme ritminin hızlanması ve fikrî, kültürel, siyâsî ve ekonomik tüm alanlarda tam bir teslimiyet gösterilmesidir. Öyle ki Otoritenin "siyâsî İslam hayâleti" dediği şeyi uzaklaştırmayı gerçekleştirmesinden sonra, yeni bir kiske altında eski sömürgeciliği karşılamak için itaatle yürümeye tam olarak hazır ve nâzır bir ülke görebiliyoruz.

Bu uşak yönetimin, -40 yıl boyunca- Ümmetin düşmanları lehine gerçekleştirebildiği hedef özet olarak şudur: [Diğer Kuzey Afrika ülkelerinde olduğu gibi] Amerika'yı memnun eden bir görüntü ile beraber Avrupa [İngiliz ve Fransız] sömürgeciliğine hizmet etmesi ve Batı'nın yörüngesinde kalmasıdır. Bütün bu olanlara rağmen bu yönetim, Bağımsız Ulus-Devlet (!) nârâsını atmada hâlen ısrar etmektedir.

Bu yönetim insanları, yaklaşık 130 yıldır 'Azîm İslam nâmına Fransız sömürgeciliğine karşı kendisiyle savaştıkları İslamları ile yönetilmekten uzaklaştırmaya çalışarak "Dar Vatancılık", "Radikal İslam Tehlikesi" ve "Devletlerarası Meşruiyet" gibi sloganları tekrarlayıp durmaktadır.

"Terörizm sonrası merhale" dedikleri süreç ile birlikte 'Abdul'Azîz Buteflika'nın cumhurbaşkanlığına atanmasından bu yana mevcut yönetim, devletlerarası aktif tarafları ve aynı anda Cezayir'deki egemen yönetim kurumunu [yani orduyu] memnun edecek şekilde ülkenin işlerini yürütmeye yönelik olarak [Buteflika'nın geçmişte, özellikle uzun süre Dışişleri Bakanlığı yapan Huari Bumedyen ile arasındaki ilişkisi ve devletlerarası ilişkileri esnasında oynadığı] kritik bir rol oynamaya çalışmıştır. Nitekim Avrupa ile ilişkiler aktifleştirilmiş ve bu bağlamda Birleşik Devletler de Güney'de petrol ve doğalgaz alanlarında yatırım gibi bazı menfaatler verilerek memnun edilmiştir. Bu da yeni bir şey değildir.

Sonra yönetim, [her önüne gelenin istismar ettiği] "terörizm ile mücâdele" dedikleri kargaşa içerisine daldı. Bu ise "terörizme karşı uluslararası işbirliği" denilen şeyin sağlanması gerektiğinde tüm taraflarca kullanılan hazır bir belgedir. Haziran 2001'de Pentagon'da devletlerarası güvenlikten sorumlu Amerikan Savunma Bakan Yardımcılığı'na atanan [ve aynı zamanda Doğu Asya, Ortadoğu, Kuzey Afrika, Arap Körfezi, Afrika ve Latin Amerika konusunda devletlerarası güvenlik stratejisinin ve politikasının oluşturulması ve düzenlenmesi hakkında Amerikan Savunma Bakanlığı'nın müsteşar makâmını da üstlenen] Peter Wordman'a Cezayir ile olan askerî işbirliği hakkında sorulduğunda şöyle demişti: *"Cezayir ile olan ilişki henüz yolun başındadır. Bizim için bu çok önemlidir. Çünkü mesele, önemli bir ülke ile alâkalıdır."* Devlet başkanı Buteflika'nın ikinci iktidar döneminde gündeme taşıdığı "Genel Af" hakkında sorulduğunda ise şöyle demişti: *"Söyleyebildiğimiz ve mülâhaza ettiğimiz şey şu ki bazı Hükümetler, birçok politik üsluplarla aşırıları ılımlılardan ayırt etmede başarılı olmuşlardır. Washington, Amerikan kolejlerinde ve harp akademilerinde eğitim imkânı sağlayarak ikili ilişkiler çerçevesinde kullanılan dakik üslupları desteklemeyi veya dünyadaki dostlarımıza yardım etmek ve birliktelikler kurmak maksadıyla meslekî gelişme ve rehabilitasyon olanaklarını araştırmayı önemsemektedir."*

Buteflika, Avrupa'ya şiddetli bir eğilimi [ve teslimiyeti] olmasına rağmen, aynı anda Amerika'yı da memnun etmeye uğraşmaktadır. Zîra bugünlerde dikkat çeken husus, Buteflika'nın Amerika'nın [genelde Avrupa'nın özelde İngiltere'nin] eski sömürgecilik alanlarına yönelik fırtınalı nüfuz saldırısına sınır koymak üzere kendisine verilmiş görevler çerçevesinde Afrika ve Asya'daki aktivitesini hızlandırmış olmasıdır. Nitekim dünyanın birçok bölgesinde devletlerarası düzeyde Amerika ile rekâbet etmek üzere Avrupa devletleri arasındaki koordinasyon bugünlerde açığa çıkmıştır. Daha feci ve daha acı verici şey ise bu kâfir devletler, Cezayir'in de dâhil olduğu Müslümanların beldelerini bu çatışmanın araçları olarak kullanmaktadırlar. Dolayısıyla Müslümanlar âleme hayrı götüren etkin capcanlı bir Ümmet olacağına, başındaki yöneticiler onu Amerika-Avrupa çatışmasının bir arenasına haline getirmişlerdir. Hatta bu yöneticiler bununla da yetinmeyip ülkenin ve halkının zayıflatılmasına da ortak olmaktadır.

Bu bağlamda Cezayir'de meydana gelen gelişmeleri aşağıdaki gibi görmekteyiz:

**Fikrî, kültürel ve siyâsî açıdan şunlara şahit oluyoruz:**

- Medya organları, eğitim kurumları, kültür merkezleri, tiyatrolar, sportif faaliyetler ve diğerleri yoluyla ve başka her tür sapıklık, eğlence ve hayâsızlığı teşvik ederek kültürel imha ve fikrî kirlilik ile Cezayir halkının İslâmî kimliğini yok etmeye doğru hızlıca ilerlemesi.

- b. Halkın geniş bir kesimini elde tutarak tasavvuf şeyhlerinin ve dergâh, tekke ve zâviyelerin rolünün bârizleştirilmesi ve teşvik edilmesi.
- c. İçerisindeki zaafiyetlere rağmen eğitim müfredatlarının yeni bir forma sokulması ve bünyesinden mevcut statüko üzerinde tehlike arzeden her şeyin kaldırılması.
- d. Kültürlü seçmenlerin siyâsî faaliyetlerden uzaklaştırılması ve pasifize edilmesi.
- e. Cezayir yahudilerinin geri dönüşüne yol hazırlanması ve Filistin işgâlcisi yahudi varlığı ile ilişkilerin tamamen normalleştirilmesi.
- f. Târihi unutarak ve tüm alanlarda normalizasyon yolunu tamamlamada ilerleyerek dünün ve bugünün düşmanı ile "Dostluk" anlaşması imzalanması.
- g. Cezayir'in, Amerikan ve Avrupa nüfuzundan tamamen boşaltılarak tertemiz bir şekilde sadece İslam'a sadâkat gösteren bir ülke haline getirileceğine, bir taraftan Avrupa nizâmına uşaklık edilirken diğer taraftan Amerika'yı memnun etmeye uğraşarak Amerika-Avrupa çatışmasının bir arenasına haline getirilmesi.

#### **Ekonomik açıdan:**

- a. Avrupa-Akdeniz çerçevesine oturtulacak ilişki dâhilinde Avrupa Birliği ile kapsamlı bir ortaklık anlaşması imzalanması.
- b. Yabancı yatırım önündeki kapıların genişçe açılması. [Uşaklıktan ötürü öncelik Avrupalıdır]
- c. Avrupalı ortakları memnun edecek şekilde ülke kaynaklarının hortumlatılması. Meselâ;  
Üzüm bağları yetiştirilmesinin korkunç bir şekilde güçlendirilmesi politikasının tekrar benimsenmesinden sonra, yeni tarım politikası gölgesinde ülkenin batı eyâletlerinden biri olan Mustegânim, şarap üzümü üretimi için pilot bölge haline getirilmiştir. O kadar ki gıda tüketiminde daha çok ihtiyaç duyulan diğer zirâî ürün çeşitleri bâriz olarak onun gerisinde kalmış ve sadece çok küçük bir alan ile sınırlı bırakılmıştır. Yetkililerden birinin dediği gibi bir fıçı şarabın bir varil petrolden daha pahalı olduğu sömürgecilik yıllarından bilindiği üzere içkinin revaç bulmasını amaçlayan yeni tarım politikasını cisimleştirmek üzere kendilerine sağlanan devlet yardımları ve banka kredileri gibi kolaylıklar nedeniyle çiftçiler üzüm bağı ziraatine yönelmişlerdir. Herhangi bir kimsenin görebileceği kadarıyla, daha birkaç yıl öncesine dek buğday üretilen ülke ovalarında, on binlerce hektarı aşan geniş araziler üzerinde şu sıralar şarap üretimine ayrılmış uçsuz-bucaksız üzüm bağları bulunmaktadır! Zaten kuraklık ve çölleşme bahanesiyle Cezayir'in batısındaki tüm eyâletlerde ekim yasağı konulmasına karar verilmiştir! Bu alanın açılması; kendilerine şarap üretim ruhsatı verilmek suretiyle elitler için bu üretim sektörünü tercih etmeleri ve pazarlamaları yönünden bir atmosfer oluşturmuş ve Hükümetin tarım alanında ve Avrupa piyasasına şarap şişeleriyle girişte rekâbeti sınırlandıracağı şeklinde bir intibâ uyandırmıştır.
- d. Ülkenin halkından çok kâfirlere hizmet eden bir kanun haline gelen 1971'deki Millileştirmenin yapıldığı aynı tarihte [23 Şubatta] arama-çıkarmaya dâir yakıt [petrol ve doğalgaz] kanununun köklü bir şekilde değiştirilmesi.

#### **Ey Cezayirliler!**

#### **Ey Allah'ı ve Rasulü'nü Sevenler!**

Yöneticilerin alçaklığı ve insanların suskunluğu nedeniyle Cezayir'in vahim bir atmosfer içerisinde yaşadığı bu acı verici durum karşısında, bunun ancak İslâmî Ümmetin ve ülke halkının hakkına yönelik olarak Müslümanların boyunlarına bindirilmiş İslam'ın düşmanları ve Batı'nın ajanları tarafından icra edilen bir cürüm olduğunu, dinlerine sevgileri ve ona sadâkatleri ile mâlum olan Cezayir halkının buna suskun kalmasının ise daha büyük bir cürüm olduğunu açıklamaktan başka bir şey söyleyemiyoruz. Kâfirlerin ve ajanlarının çabalarını boşa çıkarmak, entrikalarını kesip atmak ve İslam ile savaşsınlar diye uşaklarına harcadıkları malları heder etmek üzere Allah <sup>[Subhânehu ve Te'alâ]</sup>'nın şu kavline muvâfık olarak onlara zilleti ve hezimetini tattırarak Bâtılı yok etmek ve Hakkı ikâme etmek için çalışmak şüphesiz ki her birinizin üzerine farzdır:

#### **Şüphesiz ki kâfirlik**

**edenler mallarını, (insanları) Allah'ın yolundan saptırmak için harcıyorlar. Daha da harcayacaklardır. Ama sonra bu, onlara hasret (yürek acısı) olacak ve en sonunda mağlup olacaklardır.** <sup>[Enfal 36]</sup>

Öyleyse Ümmetin Amerikalılardan ve Avrupalılardan olan düşmanlarının tuzakları içinizi acıtmasın, sizi üzmesin! Zira izzet, Allah'a, Rasulü'ne ve mü'minlere aittir. Nitekim Allah <sup>[Subhânehu ve Te'alâ]</sup> şöyle buyurmaktadır:

Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı. Nihâyet Allah da onların binalarını temellerinden söktü de üstlerindeki tavan tepelerine çöktü. Bu azap onlara, hiç fark edemedikleri bir yerden gelmişti. <sup>[en-Nahl 26]</sup>

### **Ey Müslümanlar!**

Bugünlerde dünyanın değişik ülkelerinde kâfirlerin entrikalarının hız kazanmış olması; İslâmî Ümmette sıhhat, uyanık ve canlılık bulunduğuna dâir bir emâre olduğu gibi, yeniden İslam'a yönelmeye başladığına ve sömürgeci kâfirleri korkuttuğuna dâir bir delil olduğu da muhakkaktır. Gözlemlediğimiz şey şu ki Ümmet, İslâmî beldelerin çoğunda Hilâfeti arzulamakta ve onu Müslümanlara isâbet eden zillet ve zaafiyetin tek kurtarıcısı olarak görmektedir. İşte bu arzu, vaktinin tam olarak yaklaştığına ve egemenliğinin gölgelendireceğine dair hayırlı bir müjdedir. Müslümanlar, artık ciddi çalışmaya hazır hale gelmişler, ihlas ve sadâkat ile çalışmaya başlamışlardır. Tâ ki Allah, Hilâfet'in kuruluşunu onların elleriyle gerçekleştirerek onları şereflendirinceye ve surlarını onların kollarıyla inşâ ettirinceye kadar... Öyle ki onlar da kendilerinden öncekileri gibi kazanacaklardır:

### **Mü'minleri müjdele!** <sup>[el-Ahzâb 47]</sup>

Muhakkak ki **Hizb-ut Tahrir** / Cezayir sizin kararlılığınızı canlandırmaktadır, Ey Müslümanlar! Öyleyse onunla birlikte dünyanın ve Âhiretin izzetine yürüyünüz. Zîra sizi Allah'a, Rasulü'ne ve O'nun Dînini yüceltmek için çalışanları desteklemeye çağırmaktadır.

**Muhakkak ki Allah, Kendisine (Dînine) nusret edene nusret, zafer verecektir. Şüphesiz Allah Kaviyy'dir, 'Azîz'dir.** <sup>[el-Hacc 40]</sup>

**Hizb-ut Tahrir**  
Cezâyir

H. 13 Rabî-us Sâni 1426  
M. 30 Mayıs 2005

[www.hizb-ut-tahrir.org](http://www.hizb-ut-tahrir.org) | [www.hizb-ut-tahrir.info](http://www.hizb-ut-tahrir.info) | [www.al-ummah.org](http://www.al-ummah.org)